

CICLISME TOUR

L'atracció del Pirineu

L'abandonament de Roglic i la segona victòria de Philipsen precedeixen dues etapes de muntanya que prometen lluita i espectacle entre els favorits

FUTBOL EUROCOPA

Abraçats a Pep Guardiola

Rodri i Foden han crescut al City i busquen demà un altre títol

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

A GIRONA FA MES SOL

El protagonisme blanc-i-vermell en l'Eurocopa i la copa Amèrica ha quedat lluny del magnífic paper a Montilivi

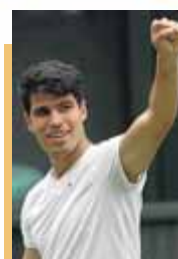
Yangel Herrera, Blind, Tsygankov, Dovbyk i Krejci tenen dies de descans abans d'integrar-se als entrenaments de Michel

GIRONA

L'èxit del Girona arriba als museus de la ciutat

Una mostra conjunta amb una setantena de peces recorre la història del club en diferents espais

TENNIS

La repetició de la final

Alcaraz i Djokovic es tornaran a jugar el títol de Wimbledon demà

Somriures trencats

DESIL·LUSIONS • La derrota dels Països Baixos de Blind en les semifinals contra Anglaterra tanca una participació molt grisa a títol individual i col·lectiu dels jugadors del Girona en l'Eurocopa i la copa Amèrica d'aquest estiu

Oriol Robiró
GIRONA

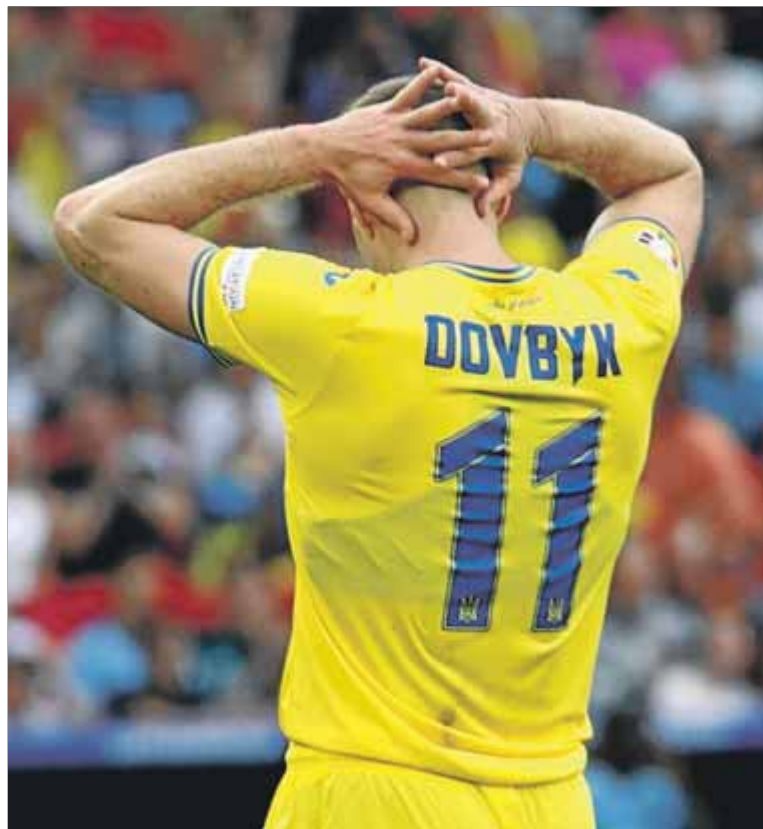
Els èxits que va aconseguir el Girona la temporada passada, la millor de la seva història, van tenir el reconeixement individual abans d'un estiu carregat de competicions importants de caràcter internacional. Per primera vegada el conjunt blanc-i-vermell aportava tres jugadors a l'Eurocopa —després que Aleix Garcia quedés fora de la llista de la selecció espanyola en l'últim moment— i tres jugadors més a la copa Amèrica, les dues grans competicions de l'estiu. Dovbyk, Tsygankov, Blind, Yangel Herrera, Savinho i Yan Couto aspiraven a donar continuïtat a una temporada increïble amb més alegries, aquesta vegada defensant els colors dels seus països, però la realitat ha estat ben diferent. I és que pràcticament l'únic que han fet amb les seves seleccions els protagonistes de la millor temporada de la història ha estat acumular decepcions, a títol individual i col·lectiu, que han esborrat, si més no lleugerament, el somriure i l'estat d'eufòria amb què van tancar el mes de maig.

Lluny dels objectius

Una selecció que no ha rendit en aquesta Eurocopa al nivell que s'esperava és Ucraïna. Amb els blanc-i-vermells Dovbyk i Tsygankov com dues de les principals estrelles, apuntava a ser una de les seleccions capaces de donar alguna sorpresa i arribar lluny, però els ucraïnesos van caure eliminats en la fase de grups, sent quarts darrere de Romania, Bèlgica i Eslovàquia. Amb un quàdruple empat a punts, sí, però eliminats després del desastrós 3-0 de la primera jornada contra Romania. Aquest, justament, va ser l'únic partit en què va jugar Tsygankov, ja que els problemes físics el van deixar fora de les altres dues jornades. A diferència de Tsygankov, Dovbyk sí que va disputar gairebé tots els minuts de la fase de grups —se'n va

Blind consola Weghorst després de l'eliminació dels Països Baixos en la semifinal de l'Eurocopa, i Dovbyk lamenta una ocasió fallada contra Bèlgica ■ EFE

Els jugadors del Girona en l'Eurocopa i la copa Amèrica

Artem Dovbyk

UCRAÏNA (Eurocopa)

Titularitats.....3
Partits jugats.....3
Minuts jugats.....247
Gols.....0

Eliminat en la fase de grups

Viktor Tsygankov

UCRAÏNA (Eurocopa)

Titularitats.....1
Partits jugats.....1
Minuts jugats.....62
Gols.....0

Eliminat en la fase de grups

Ladislav Krejci

REPÚBLICA TXECA (Eurocopa)

Titularitats.....3
Partits jugats.....3
Minuts jugats.....270
Gols.....0

Eliminat en la fase de grups

Daley Blind

PAÏSOS BAIXOS (Eurocopa)

Titularitats.....0
Partits jugats.....1
Minuts jugats.....1
Gols.....0

Eliminat en les semifinals

Yangel Herrera

VENEÇUELA (Copa Amèrica)

Titularitats.....4
Partits jugats.....4
Minuts jugats.....329
Gols.....0

Eliminat en els quarts de final

Savinho

BRASIL (Copa Amèrica)

Titularitats.....1
Partits jugats.....4
Minuts jugats.....117
Gols.....1

Eliminat en els quarts de final

Yan Couto

BRASIL (Copa Amèrica)

Titularitats.....0
Partits jugats.....0
Minuts jugats.....0
Gols.....0

Eliminat en els quarts de final

* Aleix Garcia, ara jugador del Bayer Leverkusen, es va quedar a les portes de disputar l'Eurocopa, però després dels amistosos de preparació va caure de la llista definitiva de la selecció espanyola que diumenge jugarà la final de l'Eurocopa.

perdre 23—, però el pitxitxi de la lliga, com molts altres golejadors importants, ha tancat aquesta Eurocopa sense veure porteria. Amés, tampoc ha estat a prop del nivell mostrat amb el Girona per tal de ser diferencial. Un pas amb més pena que glòria que pot haver fet tirar enrere algun dels molts pretendents que el volien fitxar aquest estiu.

Qui sí que pot dir que ha arribat lluny en aquesta Eurocopa és Daley Blind. El defensa dels Països Baixos va caure eliminat dimecres en la semifinal

contra Anglaterra i es pot dir que el combinat neerlandès ha superat les expectatives. A la decepció d'haver quedat fora de la final amb un gol en l'últim minut, però, Blind hi ha sumat una participació testimonial, i és que només va jugar els minuts del temps afegit en l'eliminàtòria dels vuitens de final contra Romania que els Països Baixos van resoldre per 0-3.

L'Eurocopa també ha servit per veure el nou fitxatge del Girona, Ladislav Krejci. El central de la República Txeca ha rendit

amb nota signant grans actuacions en defensa, però tampoc va poder complir l'objectiu de passar de la fase de grups i es va acomiadar de l'Eurocopa amb només un punt gràcies a l'empat contra Geòrgia.

El calvari dels penals

A l'altra banda de l'Atlàntic, en la copa Amèrica disputada als Estats Units, les coses no han anat gaire millor per als jugadors que van acabar el curs en el Girona. Yangel Herrera, amb Veneçuela, ha estat una peça clau —titular en els quatre partits possi-

bles— perquè la seva selecció acabés primera de grup i amb els nou punts possibles la fase de grups, però no va poder evitar la derrota en la tanda de penals dels quarts de final contra el Canadà.

En la mateixa eliminatòria, i amb el mateix desenllaç, va quedar eliminat contra l'Uruguai el Brasil de Savinho i Yan Couto, que difícilment tornaran al Girona. Els dos brasilers s'estrenaven en una gran competició i aspiraven al títol, però van dir adeu abans d'hora, amb una rellevància diferent de tots

Sense gol

Dovbyk, el pitxitxi de la lliga, va estar lluny del seu nivell i no va veure porteria

En espera

Yangel Herrera, Blind, Tsygankov, Dovbyk i Krejci tenen vacances uns dies més

Savinho ha jugat els quatre partits però només va ser titular contra el Perú, en un partit en què es va exhibir i va marcar un gol, la seva primera diana amb l'absoluta de la *canarinha*. En canvi, Yan Couto no ha tingut l'oportunitat de jugar ni un sol minut en tota la competició.

Amb l'excepció dels brasilers, que de moment no tornaran al Girona, tots aquests internacionals disposaran d'uns dies més de vacances abans de tornar-se a posar a les ordres de Michel Sánchez. ■

La millor Protagonistes 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25

Eric Garcia celebra el gol contra el Cadis en l'últim partit de lliga a Montilivi ■ MANEL LLADÓ

Una aposta valenta

ENCAIX • Seduït per Míchel, Eric Garcia ha trobat a Girona un entorn ideal per fer lluir les seves virtuts amb una proposta de joc que s'adiu a les seves qualitats

Albert Isern
GIRONA

“És una benedicció que Eric hagi arribat a Girona. Quan vaig parlar amb ell per convèncer-lo de venir, li vaig dir que no només el volia per la seva sortida de pilota. És un defensa ràpid, intuïtiu, amb capacitat d'anticipació i bona lectura de joc. Té totes les condicions per ser un central de màxim nivell, que ja ho és.” Són les paraules de Míchel després de guanyar a Montjuïc el passat mes de desembre (2-4) amb una gran actuació de tot l'equip, i en especial d'Eric Garcia.

El rendiment del martorellenc en la seva cessió al conjunt blanc-i-vermell demostra que no hi ha jugadors dolents en el futbol d'elit, sinó que el que marca la diferència és

trobar el context en què poden encaixar millor. Això és el que va triar amb molt bon criteri el futbolista nascut el 2001. Xavi Hernández, aleshores tècnic del Barça, comptava amb ell, però Eric tenia claríssim que volia jugar en el Girona de Míchel. L'aposta era valenta i arrisca-

Eric Garcia ha marcat cinc gols, fet que l'ha convertit en el defensa més golejador de la primera divisió

da, tenint en compte que l'estiu passat era impensable que els gironins es poguessin classificar per a la Champions League.

Allunyat de la pressió que envolta l'entitat blaugrana, a Montilivi hi ha trobat un entorn ideal per fer lluir

les seves virtuts en un equip que desplega una proposta de joc que s'adiu d'allò més bé a les seves qualitats. La incorporació de l'ex del Manchester City ha permès fer un salt qualitatiu en la construcció del joc. Tant ell com Blind, tots dos amb molt bon peu, han filtrat passades verticals des del darrere que han ajudat a trobar el tercer home i progressar amb la pilota. A més, Eric ha estat el defensa més golejador de primera divisió, amb cinc dianes en 30 partits, tots com a titular, en què ha acumulat 2.641 minuts.

El Girona esperarà el central, que disputarà els Jocs Olímpics de París amb la selecció olímpica. Hansi Flick, nou entrenador del Barça, el vol veure abans de prendre una decisió de la qual Quique Cárcel i el seu grup de treball estaran ben pendents. ■

Esport i cultura. La mostra conjunta ofereix un repàs a la història del club

Una exposició sobre el Girona en sis museus de la ciutat

Arnau Madrià
GIRONA

Girona ofereix aquest estiu una oportunitat única per descobrir la història del Girona Futbol Club a través d'una exposició repartida en sis museus de la ciutat, gràcies a l'esforç coordinat per Jordi Dorca i Girona Museus. La mostra consta d'una setantena de peces i recorre la història del club en un viatge cronològic, amb cada museu dedicat a una dècada específica. Casa Masó cobreix els anys trenta; el Museu d'Arqueologia, els anys trenta i quaranta; el Museu d'Història dels Jueus, els anys cinquanta i seixanta; el Museu d'Història de Girona, els anys setanta i vuitanta; el Museu d'Art la dècada dels noranta i fins al 2008, i el Museu del Cinema, des del 2008 fins a l'actualitat.

Ahir a la presentació al Museu del Cinema ■ M.LLADÓ

L'exposició és un homenatge als valors culturals, socials i patrimonials del futbol. Hi han col·laborat col·leccionistes com Mateos, Martínez, Granados, Carmaniu, Mesquita, Curbet i López Santana, així com el Girona FC. ■

BREUS

Avui doble sessió i demà festa. Ahir el Girona va realitzar el primer dia amb doble sessió d'entrenaments, amb la novetat de Donny van de Beek. Avui es repetirà el mateix guió i demà la plantilla gaudirà d'un dia de festa abans de desplaçar-se dilluns a la Vall de'n Bas per fer una estada d'una setmana a les instal·lacions de Royal-Verd. ■

Sergi Puig reforça la porteria del filial. El Girona té entre cella i cella aconseguir l'ascens del filial, que dirigirà Quique Álvarez, a 2a divisió FEF. Com a mostra d'aquesta ambició el club va anunciar ahir el fitxatge del porter Sergi Ruiz, de 25 anys, que arriba procedent del Sestao River, amb el qual el curs passat va disputar 34 partits a 1a divisió FEF. ■

NOU TOYOTA YARIS HYBRID

DISSENYAT PER A LA CIUTAT.
PREPARAT PER A TOT I MÉS

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C. Antoni Barnés i Gultresa 8, 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Emissions CO₂ (g/km): 85 - 116. (WLTP). Consum mitjà (l/100 km): 3,8 - 5,1 (WLTP). * Consulteu condicions a www.toyota.es

FINS A
15 ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

L'empremta de Pep

CITIZENS • Foden i Rodri, dos dels futbolistes més influents de les finalistes, han fet el salt de qualitat definitiu orientats per Guardiola al City **FINAL** • Campions de tot amb els 'sky blue', tots dos aspiren demà a un títol que no han aixecat

Carles González
BARCELONA

La influència de Pep Guardiola en el futbol modern és incommensurable. Amb les seves idees, ha canviat l'esport i tots els equips que ha dirigit s'han convertit en referència. Ara, és el Manchester City, que en els vuit anys que fa que l'entrena s'ha convertit en un equip que ha guanyat, entre altres, sis lligues –les últimes quatre seguides– i una Champions, la primera en la història del club. I l'èxit, és clar, no ve sol. Hi ha al darrere un treball a tots els nivells, com per exemple treure de cada futbolista la seva millor versió per incrementar el potencial col·lectiu. Guardiola, de fet, aconsegueix obtenir rendiments de jugadors que ni ells mateixos sabien que podien assolir. En són exemples Phil Foden i Rodri Hernández, dos companys al grup *sky blue*, que demà (21 h) es veuran les cares a l'Estadi Olímpic de Berlín defensant diferents samarretes, un la de la selecció anglesa i l'altre la de l'espanyola, amb l'aspiració de proclamar-se campions de l'Eurocopa, títol que cap dels dos té.

I és que amb el City ho han guanyat tot, orientats per Guardiola. “No em podria imaginar ningú millor que Guardiola perquè fos el

Phil Foden i Rodri Hernández ■ EFE

meu entrenador”, va declarar recentment Foden. “Guardiola és l'entrenador més influent de la meua

carrera”, va dir Rodri. La realitat és que tots dos han fet el salt de qualitat definitiu sota el paraigua del de

Santpedor. Foden ha madurat amb el preparador català des que aquest el va fer debutar amb el primer

Els protagonistes

“No em podria imaginar ningú millor que Guardiola perquè fos el meu entrenador. M'ha ajudat molt”

Phil Foden

JUGADOR DE LA SELECCIÓ ANGLESA I DEL MANCHESTER CITY

“Guardiola m'ha elevat a un nivell al qual no sabia que podia arribar. Amb ell, tens més eines”

Rodri Hernández

JUGADOR DE LA SELECCIÓ ESPANYOLA I DEL MANCHESTER CITY

equip amb 17 anys el curs 2017/18, fins a ser nomenat aquesta temporada 2023/24 el millor jugador de la Premier League; Rodri va aterrar procedent de l'Atlético amb 23 anys en el curs 2019/20 i ha anat creixent fins a ser, per a molts, el millor mig centre del planeta. “M'ha ajudat des del primer dia que vaig pujar al primer equip. Vull seguir comptant amb els seus consells i intentar millorar encara més”, va explicar l'anglès. “M'ha elevat a un nivell al qual no sabia que podia arribar”, va dir Rodri. “Quan t'acostumes a estar amb ell, ho veus tot més fàcil. Et dona una caixa d'eines i tens més eines que la resta”, va indicar el pivot.

Guardiola n'està orgullós. “Phil (Foden) ja és el millor jugador de la Premier”, va manifestar el català aquest darrer curs. “Sempre ha tingut la capacitat de marcar gols, ho vaig percebre des dels primers entrenaments. Però és que ara, a més, guanya partits, i és quan ja fa el salt al següent nivell”, hi va afegir. “En els propers anys pot fer el que vulgui”, va concloure. “Rodri és el millor en la seva posició. Pot fer-ho tot. Té qualitat per llegir el joc, té la mentalitat correcta, sempre està preparat...”, va assegurar. “Rodri és *top, top*. Altres equips no tenen jugadors com ell”, va dir Pep.

Així, ara, Foden, amb 24 anys, i Rodri, amb 28, són dos dels millors jugadors del món i són fonamentals per a Guardiola i també per als seus respectius combinats. El de Stockport, però, no ha aconseguit lluir amb Anglaterra –encara no ha marcat en el torneig–, fora de posició gran part de la competició, encotillat a la banda esquerra, quan ell necessita més llibertat i participar a dins, com en les semifinals contra els Països Baixos, en què va semblar-se més al que és. El madrileny en canvi, ha estat amb la selecció espanyola el far que és també amb el seu club. Demà es retroben, només un guanyarà. ■

En català. El vallesà Dani Olmo encapçala la lluita amb les mateixes tres dianes que Harry Kane, però amb l'avantatge d'haver repartit dues assistències

La Bota d'Or, en disputa

Oriol Robiró
BARCELONA

Fix en la selecció espanyola els últims anys, absolutament ningú podia preveure que el jugador més determinant del combinat de Luis de la Fuente en aquesta Eurocopa, amb el permís de Lamine Yamal i Nico Williams, i fins i tot de Rodri, seria Dani Olmo. El vallesà sempre respon en les grans cites i, tot i no partir com un dels teòrics titulars, era un dels valors de la selecció espanyola per actuar com a revulsiu i ser decisiu en qualsevol moment, però ha anat un pas més enllà. I és que està protagonitzant unes eliminatòries finals d'autèntic escàndol i ara ningú posa en dubte el seu lloc en l'onze inicial de la final de demà.

Una dada ho resumeix tot. Dani Olmo és el primer jugador en la història de la selecció espanyola que ha marcat en tres eliminatòries consecutives d'una gran competició. En els vuitens de final contra Geòrgia va ser suplent, però va tenir temps de fer el 4-1 que culminava la remuntada amb golejada. El plat fort va venir en els quarts de final contra Alemanya, quan el vallesà va tornar a ser suplent però va haver de saltar al camp en els primers minuts per substituir Pedri després de l'entrada de Toni Kroos que el va lesionar. En

Dani Olmo celebra el gol contra França ■ EFE

l'inici de la segona part va tornar a sucra. Aprofitant la passada de Lamine Yamal, Dani Olmo va marcar l'1-0 amb un xut suau i col·locat lluny de l'abast de Neuer. Després va venir l'1-1, però el vallesà encara va tornar a aparèixer per fer la centrada precisa que Mikel Merino va convertir en el 2-1 definitiu en el minut 119. I dimarts, en les semifinals contra França, Dani Olmo va marcar, després d'un detall tècnic preciós davant de Tchouaméni, el 2-1 que culminava la remuntada i que acabaria donant l'accés a la final de demà.

Amb aquestes tres dianes Dani Olmo ha tornat a

demostrar al món que, amb 26 anys, té la qualitat i la personalitat necessària per jugar en qualsevol equip. Per això, no és estrany que hi comenci a haver una llargallista de clubs que es plantegen seriosament pagar els 60 milions d'euros que té de clàusula de rescissió amb el Red Bull Leipzig. Una clàusula que, això sí, caduca el 20 de juliol, així que si algú el vol haurà d'anar de pressa.

A un pas de la glòria

Demà Dani Olmo pot posar el colofó a la seva gran Eurocopa aixecant el títol, però a més té l'oportunitat de rebre un reconeixement individual impensa-

En ratxa

Hi ha sis jugadors amb tres gols, però el desempat afavoreix el català de l'RB Leipzig

ble abans de començar la competició. L'atacant vallesà és a només un pas de ser la Bota d'Or de l'Eurocopa del 2024. Un honor reservat sempre a grans davanter centre, però que després de la mala relació amb el gol de les grans estrelles està més obert que mai. De fet, ara mateix hi ha sis jugadors empatats al capdavant de la taula de golejadors amb tres gols. Són, a part de Dani Olmo, Cody Gakpo (Països Baixos), Georges Mikautadze (Geòrgia), Jamal Musiala (Alemanya), Ivan Schranz (Eslovàquia) i Harry Kane (Anglaterra). L'anglès, de fet, és l'únic que pot impedir que la Bota d'Or sigui per a Dani Olmo, i és que en cas d'empat el trofeu se l'endú el jugador que hagi repartit més assistències, i Dani Olmo és qui n'ha repartit més, amb dues —en va donar una a Ferran Torres contra Albània, a part de la dels quarts de final—. Així que o Harry Kane, amb zero assistències, marca un gol més que Dani Olmo o la Bota d'Or parlarà català. ■

Alcaraz, a l'esquerra, i **Djokovic** ■ EFE / A. VAUGHAN / T. AKMEN

Tennis. El murcià arriba a la segona final seguida de Wimbledon i el serbi disputarà la desena i buscarà el seu vuitè títol

Una altra final Alcaraz-Djokovic

Albert Camps

BARCELONA / LONDRES

Carlos Alcaraz i Novak Djokovic repetiran la final de Wimbledon que van disputar l'any passat, en què el murcià va aconseguir el títol en un espectacular partit de cinc sets. Carlos Alcaraz, el tercer cap de sèrie, va guanyar la primera semifinal contra Daniil Medvédev, el cinquè favorit, per 6-7 (1), 6-3, 6-4 i 6-4 en gairebé tres hores (2h55). Aquesta serà la seva segona final de Wimbledon, mentre que el rus es torna a quedar en la semifinal com li va passar l'any passat, en què també va perdre contra el murcià. Novak Djokovic, el segon favorit, va derrotar l'italià Lorenzo Musetti (25) per 6-4, 7-6 (2) i 6-4 en 2h48. El serbi jugarà la seva desena final en la gessa de Londres i buscarà el seu vuitè títol.

Joc amb alts i baixos

Novak Djokovic va començar el partit fent un bon joc i es va situar amb un 5-2 a favor seu. Lorenzo Musetti va reaccionar, però el primer set va ser per al finalista de l'any passat. En el segon el serbi va fer moltes errades no forçades, va cedir el servei en el primer joc i va anar a remolc. Va aconseguir anivellar el set ja que va saber guanyar els punts decisius i en el *tie-break* es va imposar. Un trencament de servei del serbi en el primer joc del tercer set li va donar avantatge i el va saber mantenir fins a aconseguir la victòria i el pas a la final.

Carlos Alcaraz i Daniil

Les semifinals

Alcaraz venç Medvédev en quatre sets, i Djokovic derrota Musetti en tres

Medvédev van disputar un primer set molt anivellat, disputat i amb alternatives. En els primers jocs hi va haver tres *breaks* alterns i el rus es va situar amb un 2-5. Carlos Alcaraz va saber anivellar el partit amb un nou trencament de servei i es va arribar al *tie-break*, en què el murcià va estar irrecorribil. Daniil Medvédev va ser superior i va guanyar el primer set. Carlos Alcaraz es va tornar a centrar immediatament i en el segon set va dominar amb més autoritat i es va avançar amb un 4-1, per després anivellar el partit.

El tercer set va tornar a ser favorable al tercer favorit del torneig, que va trencar el servei del cinquè cap de sèrie en el tercer joc i després va saber mantenir l'avantatge i es va situar al davant en el marcador general. En el quart set Carlos Alcaraz va sortir decidit i va trencar el servei de Daniil Medvédev en el primer joc. El rus va continuar lluitant, li va tornar el *break* en el joc següent i l'enfrontament es va mantenir anivellat fins al setè joc. El murcià va acabar imposant la seva qualitat i els seus grans cops, i va aconseguir el triomf. ■

Barça. El defensa francès, amb ofertes importants sobre la taula, es va presentar per sorpresa ahir a la ciutat esportiva Joan Gamper per conèixer els plans de Hansi Flick

Contacte Flick-Kounde

Oriol Tortajada
BARCELONA

L'Eurocopa és una carpeta tancada per a Jules Kounde. Només tres dies després que França caigués eliminada en les semifinals, el defensa francès es va presentar ahir per sorpresa a la ciutat esportiva Joan Gamper, coincidint amb la tercera sessió d'entrenaments del Barça amb Hansi Flick al comandament. No se l'esperava

fins d'aquí a uns dies, però el francès va voler parlar amb Flick abans de marxar de vacances. Una presa de contacte informal però cara a cara perquè el futbolista volia copsar en primera persona quins són els plans del tècnic.

Kounde volia saber quina idea tenia Flick per al lateral dret o si el veu més com a central. El futbolista té ofertes importants sobre la taula d'altres clubs i volia parlar amb

Flick primer. El club i Flick compten amb ell, però el Barça també necessita abordar alguna gran venda. Tots els escenaris estan oberts en el cas de Jules.

Kounde s'ha revalorat en el mercat encara més en l'Eurocopa. Contra Bèlgica, als vuitens, la UEFA el va escollir com a MVP del partit. Ha estat indiscutible per a Didier Deschamps. Kounde ha estat un dels cinc futbolistes de

la selecció *bleu* que han disputat tots els minuts de l'Eurocopa (570). El blau-grana, Theo Hernández, Saliba, Upamecano i el porter Maignan han jugat sencers els cinc partits de França. Molts minuts que se sumen al desgast acumulat de la temporada passada amb el Barça perquè Kounde va ser el segon jugador del Barça més utilitzat per Xavi en la lliga 2023/24, només superat per İlkay Gündogan. ■

BREUS

CICLISME

Albert (Massi, campiona d'Europa. La ciclista valenciana del Massi Baix Ter Ainara Albert va aconseguir el campionat d'Europa sub-23 en puntuació, al velòdrom d'Anadia (Portugal). Albert ha dominat amb claredat la prova i va acabar amb 66 punts, pels 43 de la polonesa Zuzanna Chylinska i els 31 de la britànica Sophie Madelaine Leech. ■

ATLETISME

Guerrero, llebre en un rècord mundial. Esther Guerrero va fer de llebre en la cursa de 2.000 m en què Jessica Hull va batre el rècord mundial amb 5:19.70 en la cursa del míting de Mònaco de la lliga del diamant. L'australiana va superar els 5:21.56 que tenia Francine Niyonsaba, de Burundi, des del 2021. La banyolina va perdre el rècord d'Espanya (5:41.30), ja que Marta Garcia el va batre amb 5:32.86. ■

MOTOR

Palou, en els ovals. L'IndyCar arriba a l'oval de l'Iowa Speedway on en dos dies seguits, amb 108 punts en joc. Àlex Palou, líder de la general, buscarà dos bons resultats per mantenir, i si pot augmentar, el seu avantatge. En les curses en oval encara no ha sumat cap victòria, tot i que té alguns llocs entre els tres primers. ■

Pol Espargaró té una invitació per a Àustria. Pol Espargaró tornarà a la graella de MotoGP en el GP d'Àustria del 16 al 18 d'agost. El granollerí ha rebut una wild card i podrà competir amb la KTM en el Red Bull Ring. És la segona vegada que rep una invitació, la primera va ser en el GP d'Itàlia i va acabar 14è en la cursa a l'esprint i 17è en la de gran premi. ■

Les curses a l'esprint del 2025. Les sis curses a l'esprint del 2025 del mundial de Fórmula 1 es faran als GP de la Xina, Miami, Bèlgica Spa-Francorchamps, Estats Units (Austin) i Sao Paulo. ■

Ciclisme. La muntanya al Pirineu, avui i demà amb finals en ports de categoria especial, l'altre HC és avui, el Tormalet, a 62,4 per acabar a Sent Lari e Sola, primer torcebraç a tres dels favorits

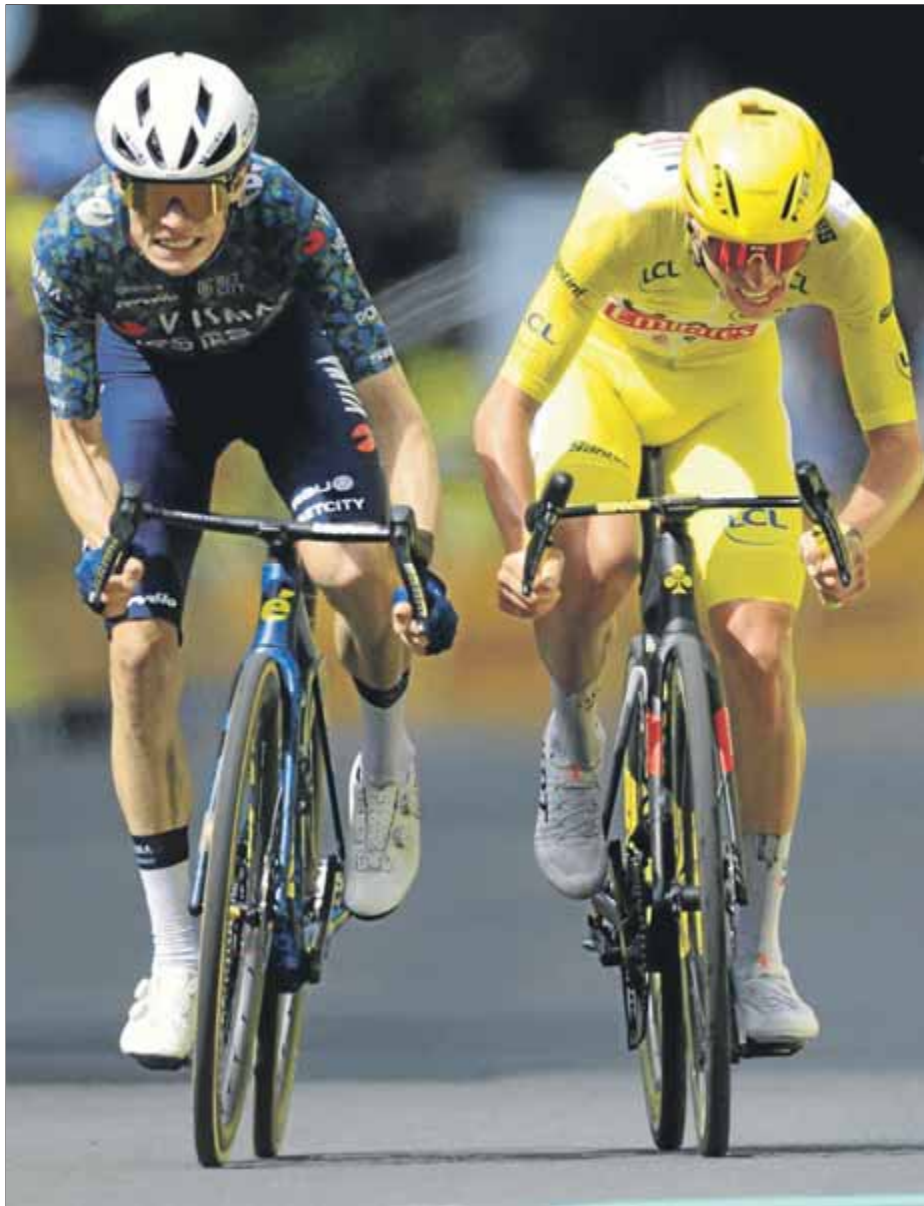
Les eines ben esmolades

Borja Sánchez

PAU / GIRONA

El cap de setmana gran per als aficionats del Tour que peregrinen un any sí i un altre també per seguir de ben a prop les grans etapes del Pirineu arriba amb la festa nacional francesa demà com a colofó a un torcebraç a tres entre els grans corredors del moment, que encapçalen la classificació només separats per 1:14 i que ja han guanyat una etapa cadascun en aquesta 111a edició de la cursa. Pogacar, en el primer contacte amb l'alta muntanya al Galibier dimarts de la setmana passada; amb Evenepoel, que va apuntar-se la primera CRI fa vuit dies, segon. Vingegaard es va reivindicar aquest dimecres al Massís Central (el segon i el tercer de la general guanyen amb el mallot groc segon d'etapa). El menú d'avui acumula 4.000 m de desnivell positiu, amb tres ports des del quilòmetre 70. Tormalet (HC, 19 km al 7,4 %) enllaçat amb Hourquette d'Ancizan (2a, 8,2 km al 5,1 % i final a Sent Lari e Sola (*hors catégorie*, amb 10,6 km al 7,9 %). I demà Sant Esteve, amb un altre col·lós al final Saint Lary Soulan Pla d'Adet (10,6 km al 7,9 %) després de quatre de 1a: Pèira Sorda, Menté, Portèth d'Aspèth i el coll d'Agnes.

El Tour s'acaba a Niça el cap de setmana que ve amb l'altra cronometrada, després de dues etapes alpines seguides i tres en quatre dies. Els favorits a aquesta primera gran entrega encadenada hi arribaran amb les eines ben esmolades després d'una jornada, la d'ahir, en què de tant dur el mentó cap amunt, pels constants atacs amb el vent lateral com a aliat, els massatgistes hauran hagut de centrar-se en les cervicals de tots els homes que van arribar a Pau, el més ràpid dels quals va ser Jasper Philipsen (Alpecin). Sense Mathieu van der Poel, va imposar-se a l'esprint i retalla diferències amb Biniam Girmay, l'altre corredor que havia sumat més

Els guanyadors de les últimes quatre edicions, dimecres passat ■ EFE/ GUILLAUME HORCAJUELO

Els protagonistes

“L'objectiu és mantenir l'avantatge: podrem córrer a la defensiva i per una etapa no malgastaré energia”

Tadej Pogacar UAE

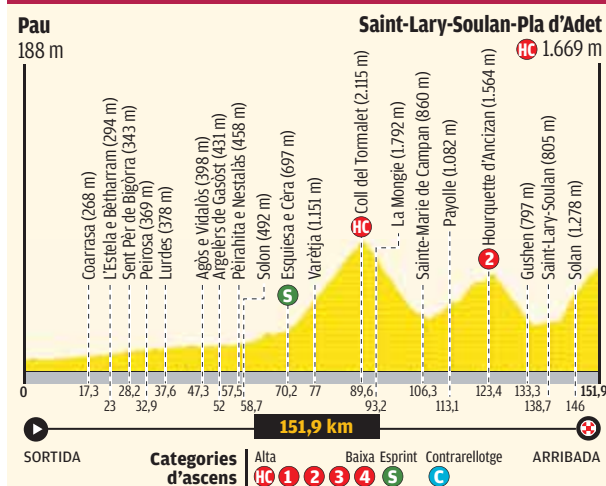
“Serà un dia llarg i amb un final força dur, la cursa és a les mans del Visma i de l'UAE. Si tinc comes, a recuperar temps”

Remco Evenepoel SOUDAL

“Ens endinsem en un territori que em convé una mica més, així que espero els propers dies amb moltes ganes”

Jonas Vingegaard VISMA

ETAPA 14

d'una victòria (3). Qui tornava a repetir lloc, segon a meta i per segon dia, era Wout van Aert (Visma).

Primož Roglič (Red Bull) per culpa de la caiguda d'abans d'ahir a 12,2 km de meta, que ja li va fer perdre 2:27 en la segona etapa en dos dies que tastava l'asfalt en els darrers 15 km i cedir llocs en la general fins al sisè, abans de la sortida, i Juan Ayuso (UAE), que sortia novè a 7:09 del seu cap de files i que només podia completar els 20 primers quilò-

Classificacions

Etapla 13 (165,3 km)

1r J. Philipsen (Alpecin)	3h23:09
2n W. Van Aert (Visma)	m. t.
3r P. Ackermann (Israel)	a 0:55
4t B. Girmay (Intermarché)	m. t.
9è T. Pogacar (UAE)	m. t.
82è M. Soler (UAE)	a 2:49

General (2.291,4 km)

1r T. Pogacar (UAE)	52h40:58
2n R. Evenepoel (Soudal)	a 1:06
3r J. Vingegaard (Visma)	a 1:14
4t J. Almeida (UAE)	a 4:20
5è C. Rodríguez (Ineos)	a 4:40
6è M. Landa (Soudal)	a 5:38
7è A. Yates (UAE)	a 6:59
8è G. Ciccone (Lidl)	a 7:36
9è D. Gee (Israel)	a 7:54
10è M. Jorgenson (Visma)	a 8:56
62è M. Soler (UAE)	a 1h26:53

Muntanya

1r T. Pogacar (UAE)	36 punts
2n J. Abrahamsen (Uno-X)	36
3r J. Vingegaard (Visma)	28

Regularitat

1r B. Girmay (Intermarché)	346 punts
2n J. Philipsen (Alpecin)	271

Joves

1r R. Evenepoel (Soudal)	52h42:04
2n C. Rodríguez (Ineos)	a 3:34

Equips

1r UAE Team Emirates	158h13:19
2n Soudal Quick-Step	a 21:58

De dos en dos

2

victòries du en aquest Tour Philipsen, el segon que repeteix, el dia que pleguen Roglič i Ayuso.

metres, amb positiu per covid-19, eren els dos top 10 que abandonaven ahir. També Jesús Herrada (Cofidis) i, de fet, des que dilluns Aleksandr Vlasov (Astana) era el quart a abandonar –tres en la primera setmana era inèdit des del 1977– una desena de corredors havien engegat la llista abans que Roglič no completés el Tour per tercer any seguit. El tercer dels sis en què ha estat que acaba és el 2020, quan Pougé li pren el groc en la cronoescalada a la Planche des Belles Filles. Fa dos anys tampoc va acabar la Vuelta, de la qual havia enllaçat tres triomfs (2019-21) i en què l'any passat va acabar tercer. Roglič (1989) du 14 curses de tres setmanes i també té el Giro del 2023 al seu palmarès, a banda del segon lloc en el Tour i del Giro el 2019. ■

Catalunya brilla com l'epicentre esportiu internacional amb la IV Setmana Catalana de l'Esport

MÉS DE 4.000 ESPORTISTES formaran part de la gran festa de les seleccions catalanes, que es disputarà del 29 d'agost al 13 d'octubre, en 20 seus diferents, i donarà el tret de sortida amb la GoldenCat d'hoquei patins

La Setmana Catalana de l'Esport, organitzada per la Unió de Federacions Esportives de Catalunya i Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física (Esportcat), es consolida amb una quarta edició aquest 2024 com un dels grans esdeveniments esportius de referència a Catalunya.

Del 29 d'agost al 13 d'octubre més de 4.000 esportistes de 34 països participaran en competicions de més de 30 esports diferents (futbol, bàsquet, voleibol, hoquei patins, beisbol, vela, ciclisme, criquet, boxa...).

Les seleccions catalanes tornaran a ser protagonistes d'una cita que té una enorme projecció internacional i que se celebrarà en un total de 20 seus per tot Catalunya.

La quarta edició de la Setmana Catalana de l'Esport, que ha estat presentada durant aquest matí a la seu de la UFEC, concentrarà el gruix de competicions a les comarques barcelonines.

Per tant, Catalunya torna a l'escenari internacional per mostrar al món l'excel·lència dels seus esportistes, les seves instal·lacions esportives d'alt nivell i el seu prestigi federatiu a través de les seleccions catalanes.

L'acte de presentació ha comptat amb la presència de Gerard Esteva, president de la UFEC; i Anna Caula, secretària general de l'Esport i de l'Activitat Física de la Generalitat de Catalunya.

"Serà un èxit perquè veurem els millors esportistes i les seleccions catalanes compe-

Més de 30 federacions esportives programaran actes per fer créixer la cita organitzada per la UFEC i la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física

tir arreu del territori", ha afirmat Gerard Esteva, qui també ha destacat que en aquesta quarta edició "tindrem una gran participació de dones esportistes, i apostarem per la sostenibilitat com a estendard de bones pràctiques.

Cal conscienciar i lluitar contra el canvi climàtic a través del segell verd del projecte Green Team que desenvolupem per Europa".

Per la seva banda, Anna Caula ha assenyalat que "la Setmana Catalana de l'Esport explica l'essència del nostre teixit esportiu i la nostra ànima esportiva, que és molt pròpia.

Acol·lim a casa nostra tota aquell agent que ve a competir i els mostrem com som els catalans i l'excel·lència a l'hora d'organitzar esdeveniments".

D'altra banda, ha assenyalat que "des d'Esportcat, treballem per potenciar i accelerar els canvis en l'esport català, que té esports molt

potents amb els quals seríem els millors del món si competís oficialment".

El lideratge de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya i de la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física va permetre recuperar la Setmana Catalana de l'Esport el 2022 a les comarques gironines, 87 anys després de la celebració de la primera edició de 1935 a Barcelona.

En la seva quarta edició, la Setmana Catalana de l'Esport s'ha convertit ja en l'epicentre esportiu internacional amb un creixement sostingut d'esportistes i seus any rere any.

Presentada la GoldenCat d'hoquei patins

La IV Setmana Catalana de l'Esport donarà el tret de sortida amb la 3a Edició de l'Open Internacional GoldenCat, un torneig internacional d'hoquei patins reconegut per la mateixa World Skate i que reuneix a les millors seleccions del món tant en categoria masculina (Catalunya, Portugal, França i Itàlia) com en femenina sènior (Catalunya, Portugal, França, Itàlia i Argentina).

En la jornada d'aquest divendres també s'ha presentat de forma oficial el torneig i s'ha donat el llistat de les jugadores convocades de la selecció de Catalunya femenina que participaran.

PER A MÉS INFORMACIÓ: premsa@ufec.cat

NOUS Graus universitaris

BUSINESS TECH

| Grau en Empresa, Innovació i Tecnologia

MKT TECH

| Grau en Màrqueting, Innovació i Tecnologia

DOBLE GRAU

| Empresa + Màrqueting: Innovació i Tecnologia
2 graus en 5 anys

Els nostres socis

NOU Campus Barcelona 22@

© Carrer de Badajoz 145, 08018 Barcelona

grados@euncet.com
www.euncet.com

DE LLUNY

Jordi Grau

Les expectatives

Tinc un amic molt culer, molt culer, que aquest dia em va estar malparlant sobre tot el que passa en el Barça, tot i que no em va quedar clar si defensava la gestió de Laporta i criticava els anteriors presidents o enyorava Núñez. O potser les dues coses. El que em va meravellar va ser que, després d'una *rajada* de dimensions colossals, de pintar un club al caire de la desaparició, o pitjor, de l'entrada de propietaris privats, em va comentar que aquest any el Barça ha de guanyar-ho tot. No, no em va dir que havia de competir per tot, cosa que crec que se li ha de demanar: va donar per fet que s'ha de guanyar tots. Uf, vaig pensar, està bé ser optimista, però un punt de realisme convé a tots, fins i tot als culers molts culers. El City està fent història pel que fa a joc i a títols i no ho guanya tot, vaig dir. Però res, que el Barça s'ha de reforçar, ha de fitxar, i ha de guanyar-ho tot. No va ser aquell "aquest any, sí" de després dels Gamper, però poc li va faltar. És clar que vinc d'una època precruyffista en què aquells desitjos es transformaven moltes vegades abans del novembre en un "aquest any, tampoc".

El Barça ha d'acabar de construir un camp, i un pavelló, i ha d'arreglar els números d'una manera o altra. Ara bé, encara no és un club preparat per guanyar-ho tot. D'entrada el nou entrenador ha de veure els jugadors, treure conclusions, decidir baixes i demanar reforços que, en alguns casos potser arribaran, però no necessàriament tots els que el meu amic culer ha somiat. I, és clar, ha de sortir a lluitar per tot perquè hi ha qualitat. El Barça s'ha d'arreglar des de darrere cap endavant, perquè tenint un dels grans porters del món, rep sempre massa gols. No vol dir canviar l'estil. Les expectatives són aconseguir ser un equip en construcció que en dos o tres anys pugui pensar a lluitar per tot i guanyar algunes coses.

Tinc un amic que és molt i molt del Girona, tot i que no el recordo aquells anys, no ja de quan érem tres-cents a Montilivi, sinó dos o tres mil i l'equip ja competia en el futbol professional. Està entusiasmat amb la Champions i somia passar *ronda* (no sé ja si es diu així), tornar a Europa i lluitar pel títol. Ep, aquest Girona competirà, però també crec que cal tocar de peus a terra. Han marxat, marxaran o no tornaran jugadors importants i es fitxa bé sobre el paper, i més que es fitxarà, però també cal tocar de peus a terra. Michel vol competir i continuar fent història, i això anima l'afició, però l'objectiu del Girona és mante-

Hansi Flick ■ FC BARCELONA

nir-se a primera, lluitar per Europa i, en la Champions, gaudir i mirar de guanyar, però sense més obligacions. Són tres competicions exigents, i el club és tendre encara; per tant, seny i rauxa a partits iguals, però amb l'objectiu clar: mantenir la categoria tan aviat com es pugui i competir al màxim nivell. I a veure.

Tinc un amic que és *perico* a mort. Ha patit d'allò més fins que va veure que l'equip retornava a primera. Diu fàstics, també, de la directiva, de la mateixa afició, jo diria que d'ell mateix a voltes. Però des que l'Espanyol ha tornat a primera, ja parla que l'equip s'ha de formar per pensar en Europa. Bufa!, penso. L'Espanyol, al marge del que els propietaris vulguin fer amb el club, ha de bastir un equip solvent, confiar en un entrenador com el que té, però confiar vol dir no posar-se nerviós a la quarta jornada. I jo crec que ha d'assegurar-se la permanència abans de somnis que no sempre acaben bé. Ai, però, les expectatives poc tenen a veure amb tocar de peus a terra.

OPINIÓ

Una pantalla gegant?

Recentment, a Girona, el Servei Municipal d'Esports ha rebutjat la petició del PSC d'instal·lar una pantalla gegant per veure la final de l'Eurocopa entre Anglaterra i Espanya. La negativa de l'alcalde Salellas va ser ràpida i contundent a través d'X. Ahir, el regidor d'Esports, Àdam Bertran, va justificar la decisió argumentant que no hi ha cap entitat gironina ni catalana involucrada i que les seleccions catalanes no poden jugar partits oficials de la FIFA per restriccions de la RFEF. Personalment hi estic totalment d'acord; des de quan s'ha despertat aquest interès en el futbol i la selecció espanyola a Girona? Que cadascú gaudeixi de la final a la seva manera, amb els seus familiars, amics, coneguts o saludats, i no cal buscar confrontacions. Aquesta decisió subratlla que el futbol i la política estan indissolublement lligats. El futbol és un acte social amb implicacions polítiques. Cada moviment en aquest món, com la instal·lació d'una pantalla gegant, reflecteix tensions polítiques i identitàries, que no deixen d'embrutar una mica més aquest esport. A Catalunya, molts desitgen que les seleccions siguin reconegudes oficialment, i aquesta situació posa de manifest la complexitat de les identitats i les dinàmiques polítiques en joc. A mi l'himne espanyol i el tarannà de *la roja* no em desperta res a dins meu, no em representa; ara bé, gaudeix-ho veient-la jugar. En definitiva, el futbol és molt més que un esport; és una manifestació de la realitat política i social. ■

Arnau Madrià

PUGEN I BAIKEN

BENTORNATS
EXILIATS DE SUÏSSA

Marta Rovira, Rubèn Wagensberg, Oleguer Serra, Jesús Rodríguez i Josep Campmajó tornen a ser a casa. No és la definitiva, però és una gran victòria. Continua la lluita. ■ EFE / DAVID BORRAT

